

KKTC'yi Kurmak

İçeriği Yazan: [Ata ATUN](#) [1] Zaman: Paz, 11/11/2012 - 11:28

Tüm Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti vatandaşlarının, kendini Kıbrıslı Türk addedenlerin, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetine gönül verenlerin ve okuyucularımın, KKTC'yi 29. yaşına taşıyan Cumhuriyet Bayramlarını kutlarım.

1955-1960 ve 1963-1974 yılları arasında geçen kötü günleri yaşayan, soykırıma uğratılan, Rum adalet ve siyasi yönetim mekanizması içinde her konu ve olayda haksızlığa uğramış olan belli yaş grubuna ait bizlerin, bu günün kıymetini takdir etmemizin, daha genç yaş gruplarına kıyasla daha farklı olduğu kesin.

Aynen “Çok okuyan değil, çok gezen bilir” atasözümüze uygun olarak “Teorik değil, deneyimsel kurallar uzun ömürlü olur” sözünü Kıbrıs'ta kurulması için yoğun çaba sarf edilen ortak devlet için söylemek, doğru bir yaklaşım, doğru bir tavsiye niteliğinde olacaktır.

Tarihimizi bildiğim, geçmişini yaşadığım için “Türkiye'nin etkin ve fiili garantisi olmadan, Kıbrıslı Türklerin kurulması empoze edilmeye çalışılan ortak devletteki haklarının,

Anayasanın içine konmasından öteye yaptırımsal ve kendi geleceğini tayin etmek garantiler ile korunmadığı müddetçe, kurulacak bu yeni bir devletin ömrünün 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti gibi kısa olacaktır” demek, hiçte yanlış bir öngörü olmaz.

1960 Kıbrıs Cumhuriyetinin ilk Cumhurbaşkanı Kara Papaz Makarios kendini o denli güçlü ve dokunulmaz hissetmişti ki, 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti Anayasasını dikkate almamış, Belediyeler ve Vergiler konusunda Kıbrıslı Türklerin taleplerini haklı bulan Anayasa Mahkemesinin tarafsız bir ülkeden gelen başkanı Ernst Forsthoff'u bu kararından dolayı istifaya mecbur etmiş, sonra da 1 Ocak 1964 sabahı, herhalde yılbaşı kutlamasında içtiği içkiler başına vurmuş olmalı ki, altında garantör devletler olan İngiltere, Türkiye ve Yunanistan ile birlikte Kıbrıs Türk ve Rum Halklarının liderlerinin imzalarının yer aldığı ve BM'ye tescil edilmiş 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti anayasasını iptal ettiğini açıklamıştı.

Çok değil aynı günün öğlen vakti de garantör devletlerin yaptıkları baskıdan bunalmış ve “Yanlış anlaşıldığını” beyan ederek bu sözlerini geri almıştı.

Önemli olan sözlerini geri alması değil, dönemin Rum halkının düşüncelerini temsil eden Rum liderinin 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti Anayasasına bakışı, düşüncesi ve mantığıydı.

1960 Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Anayasasını oluşturan 1959 Zürih ve Londra Anlaşmalarını daha başından beri Rumlar, akıllarında 1796 patentli ENOSİS yani Yunanistan'a bağlanma ülküsü olduğundan kabul eder gibi görmüşler ama hiçbir zaman kabul etmemişlerdi.

Özellikle Kıbrıslı Türklerin “Yönetime” yediye üç oranında ortak olmalarını, adada 650 kişilik “Türk Alayı”nın bulunmasını ve özellikle de Türkiye'nin “Etkin Garantörlüğü”nü, ENOSİS yolunda engel gördüklerinden, daha Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kurulduğu ilk günden itibaren yok etmek ve çalışmaz hale getirmek için elden geleni yaptılar.

Başardılar da.

1963-1967 yılları arasında Kıbrıslı Türklere silahlı saldırılarla “Soykırım” uygulamalarına rağmen Kıbrıslı Türkleri yıldıramayınca, silahla bu işi çözemeyeceklerini anlayıp bu defa taktik değiştirip “Ekonomik Soykırım” uygulamaya başladılar.

Ve adanın kaderi, Rumlarla Yunanistan'ın kendi aralarındaki adaya hâkim olmak çatışmaları doruk noktasına ulaşınca, 15 Temmuz 1974 tarihinde yapılan darbe ile değişerek, Rumların hiç beklemedikleri bir sonuca ulaştı ve ada fiilen ikiye bölündü.

Günümüzde, 1968 yılından beridir süregelen müzakerelerin gidişatı, Rumların güneye geçen Kıbrıslı Türklere karşı aşağılayıcı ve darp edici davranışları, Rum hükümetinin ve Yunanistan'ın Kıbrıslı Türklerin dünya ile olan bağlarını koparmak için ellerinden geleni yıllardır yapıyor olmaları hala daha bu mantık ve düşüncede olduklarını göstermekte.

Ellerinden gelse soluduğumuz havadan bile bizi, azınlık olarak kayıtsız şartsız yönetimleri altına girmeyi kabul etmediğimiz müddetçe, mahrum etmek düşüncesindeler.

Ada üzerinde kulları köleleri olmadığımız müddetçe bize hiçbir hayat hakkı tanımak istememektedirler.

Kıbrıslı Rumların KKTC'yi hazmedememelerinin nedeni de budur.

Adanın kuzeyinde, yaşadığımız zor günlerden, uğradığımız soykırımdan sonra kurmayı başardığımız **"Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti"** ile kendi yönetimimiz altında, kendi askerimizin sınırlarımızı koruduğu, polisimizin iç güvenliğini sağladığı, yargı düzenimizin çağdaş hukuku uyguladığı, meclisimizin yasama görevini eksiksiz yerine getirdiği, ulaşım ve iletişimde çok iyi bir alt yapıya sahip olduğumuzu, kabul edilse de edilmese de KKTC pasaportumuz ile seyahat edebildiğimizi, yetmiş yakın yabancı ülkeden öğrencilerin KKTC'ye gelerek üniversitelerimizde okuduğunu bir türlü kabul edememektedirler.

Bu düzeni yıkmak ve yok etmek, Kıbrıslı Türkleri kendilerine muhtaç ederek yönetimleri altına almak ve adanın tümüne de 1974 öncesinde olduğu gibi mutlak hâkim olabilmek için elden geleni de yapıyorlar ve yapmaya da devam edeceklerinden de hiçbir kuşku yok.

Karşılarındaki ilk engel adada "Fiili Garantör"lük görevini yıllardır başarı ile yapan "Türk Askeri". Öncelikli hedefleri, adadaki "Türk Silahlı Kuvvetleri"ni dış güçlerin Türkiye'ye yapacağı baskılar sonrasında geri göndertmek ve 1974'den beri var olan "Fiili Garantör"lüğü "Etkin Garantör"lüğe dönüştürmek.

"Etkin Garantör"lüğü kaldırmanın tek yolu da, 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti Anayasası'nda var olan "Ek I, madde 4"deki Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'nin "Garantör"lüklerini Anayasadan çıkarttırıp yerine Avrupa Birliği'nin Garantörlüğünü koydurtmak.

Bunun için gerek Rumlar gerekse de Yunanistan, yıllardır ağızlarında sakız etmişçesine "21. Yüzyılda garantilere gerek yoktur, Yunanistan ve İngiltere Garantörlüklerini iptal etmek karardadır, Türkiye'de Garantörlüğünden vazgeçsin, gene de Kıbrıslı Türkler ısrarla Garantör istiyorlarsa adanın Garantörü AB olsun" diyerek, ada üzerindeki Türkiye'nin "Etkin Garantör"lüğünü iptal ettirmek için her yolu deniyorlar.

AB'nin Garantörlüğü ne denli güçlü olabilir, Kıbrıslı Türkleri bir saldırıdan ne kadar koruyabilir, bunu sorgulayan yok.

Gerçekte, askeri bir güce sahip olmayan AB'nin kendisinin bir Garantöre gereksinimi var ve bu edinmenin de uğraşısı içinde.

Kendisinin Garantöre gereksinimi olan AVRUPA BİRLİĞİ, Kıbrıs'a veya Kıbrıslı Türklere nasıl "GARANTÖR" olacak ben pek anlamış değilim.

Sürmekte olan müzakereler bunun en güzel bir ispatı. Kıbrıslı Türklerle, eşit koşullarda eşit siyasi haklara sahip ortak bir devleti kurmak için anlaşmaya varmak yerine, varmamak için uğraş vermekteler.

Bizlere egemen olmanın getirdiği özgürlüğü yaşatan Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni yaşatmak ve sürdürülebilirliğini korumak hepimizin görevimiz olmalıdır.

Aksini düşünmek bile istemiyorum.

Prof. Dr. Ata ATUN

ata.atun@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Dış Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (21/05/2024 - 01:04 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/kktcyi-kurmak>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/ata-atun>

[2] <mailto:ata.atun@politikadergisi.com>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>